

[Hauch.]

ærede Medlem eller hans Parti skal søge at forpagte det Standpunkt som noget særegent for dette Parti.

Med Hensyn til Landbrugsraadets Stilling er Situationen overordentlig klar. Landbrugsministeriet har skrevet til Landbrugsraadet, foranlediget af en Forhandling, som har fundet Sted i Folketingsudvalget, der gennem Handelsministeren og Landbrugsministeren havde ønsket at vide, hvilket Synspunkt der var grundlæggende inden for Landbruget med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt man havde nødig at have en Ordning, som gjorde det muligt at importregulere her i Landet, og jeg kan henvise til det Svar, vi har givet; det er, forekommer det i hvert Fald mig, særdeles klart for den, som kan læse almindelig Dansk. Vi siger om det principielle følgende:

„Under de i Øjeblikket herskende handelspolitiske Forhold mener Landbrugsraadet, at det vil være en Nødvendighed“
— jeg skal gerne understrege Udtrykket „Nødvendighed“, vi kan altsaa ikke undvære det —

„at Valutaordningen fortsættes saaledes, at denne Virksomhed kan tjene nødvendige handelspolitiske Formaal og Danmarks Købekraft anvendes til Fordel for Afsætning af danske Produkter i Udlandet.“

Saadan som Verden nu engang er indrettet, og saadan som Vilkaarene stiller sig for Afsætningen af dansk Landbrugsproduktion, er det en ubetinget Nødvendighed, at vi raader over Midler til at skaffe os Afsætningsmuligheder, og disse Midler ligger i vor Købekraft — der er ingen anden Maade at skaffe dem paa. Vi kan ikke skaffe os Handelsforbindelser paa vore blaa Øjne. Den, der tror, at man under de Handelsforhold, der nu engang hersker i Verden, paa Grund af Sympati og Antipati foretager Skridt af handelspolitisk Betydning vedrørende Vareomsætningen, tager meget fejl. Derfor har vi i Landbrugsraadet — og det gælder alle Landbrugsraadets Præsidiemedlemmer — den Opfattelse, at en saadan Ordning maa der skaffes. Det er det, vi har givet Udtryk for, og der er ikke inden for Landbrugsraadet den mindste Uenighed om dette Grundsynspunkt.

Jeg kan tilføje, at der var andre Ting, vi ogsaa var enige om. Vi var saaledes enige om, at det vilde være ønskeligt — jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt fordybe mig videre i det, jeg faar maaske

ved anden eller tredie Behandling Lejlighed til at udtale mig derom —, at Spørgsmaalet om Udnyttelsen af de Penge, vi faar ind her i Landet gennem vor Eksport, blev tilrettelagt gennem Forhandlinger mellem Erhvervene og Udenrigsministeren. Naar vi har ment dette, er det ingenlunde, ønsker jeg at sige, fordi vi i mindste Maade i Forbindelse med det foreliggende Spørgsmaal er kede af den højtærede Handelsminister; men vi finder, at det naturligste Sted, hvor det kunde ligge, er under Udenrigsministeriet. Jeg kunde maaske have Lov til at sige, at skulde man endelig henlægge Spørgsmaalet til et af Fagministerierne, om man kan bruge det Udtryk i Sammenligning med Udenrigsministeriet, som samler det hele, var det ikke unaturligt, at det laa under Landbrugsministeriet, eftersom Landbrugseksporten repræsenterer ca. 80 pCt. af vor samlede Eksportværdi. Dette stiller vi imidlertid ikke Forslag om; vi synes, Sagen skal ligge dér, hvor den efter vor Opfattelse naturligst bør ligge, upaavirket af Erhvervenes Hovedsynspunkter, nemlig i Udenrigsministeriet. Det har vi givet Udtryk for, det er vi alle enige om inden for Landbrugsraadet, der er ingen Uoverensstemmelse mellem os i den Henseende.

Man kunde sige, at en saadan Ordning maaske vilde medføre nogle Vanskeligheder for Udenrigsministeriet, og jeg ved, at det Synspunkt er blevet fremført fra Udenrigsministeriets Side, at dette Ministerium derved kom for direkte ind i Forhandlingerne. Vi er imidlertid fremdeles af den Opfattelse, at det afgjort vilde være det rigtige. Der ligger ikke deri nogen Tilkendegivelse over for den højtærede Handelsminister om, at han ikke varetager sit Embede paa forsvarelig Maade, aldeles ikke, men der er dog noget, som Handelsministeren først og fremmest skal varetage i Forbindelse med sit Embede, og det er, hvad der knytter sig direkte til Embedet. Derfor mener vi, at naar det kommer til Stykket, vilde Udenrigsministeriet være et lettere og behageligere Forum; de Tag, som Handelsministeren og Landbrugsministeren skulde tage med hinanden, kunde de saa passende tage under Udenrigsministerens Ledelse.

Jeg har gjort opmærksom paa dette, fordi man skal forstaa, hvad der har været Landbrugsraadets Synspunkt i denne Sag.

Endvidere har vi det Synspunkt — det er ogsaa udtrykt i Landbrugsraadets Skrivelse —, at det bør være *Erhvervene* i Forbindelse med Rigsdagens Valutaudvalg. Vi ønsker ingenlunde at tage noget Herredømme fra Rigsdagen, men vi vilde gerne